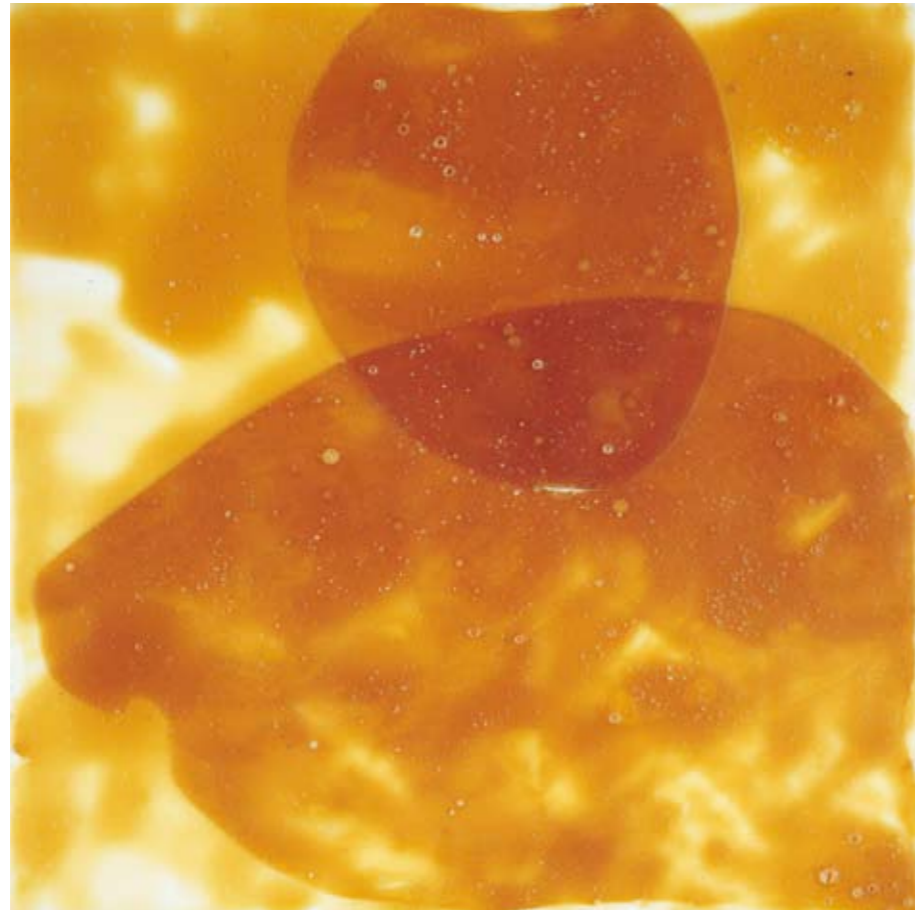

גל ורטמן

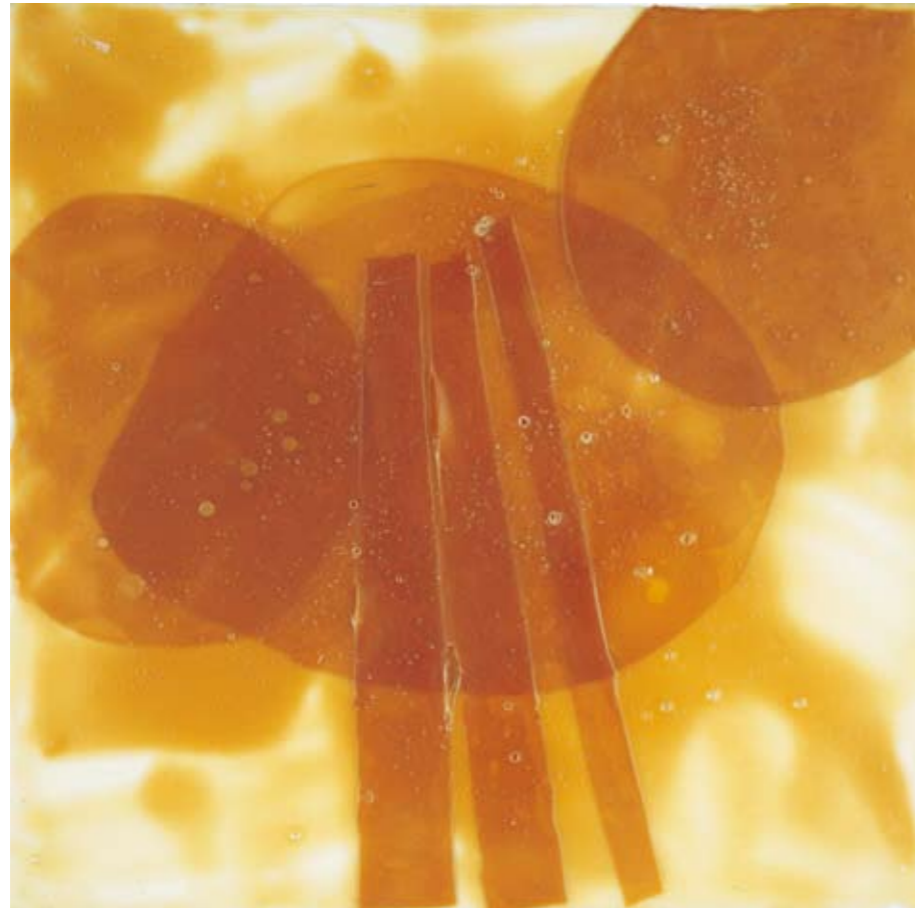
מכונות זמן, מלכודות זמן

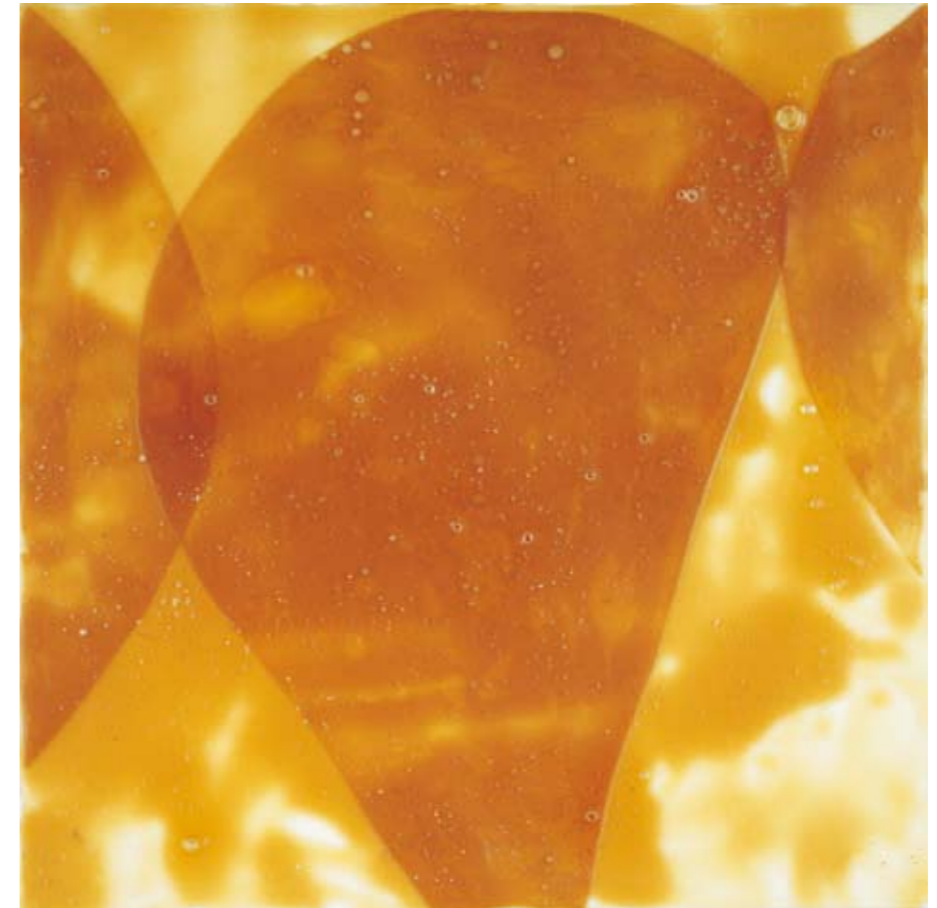
גלריה גורדון

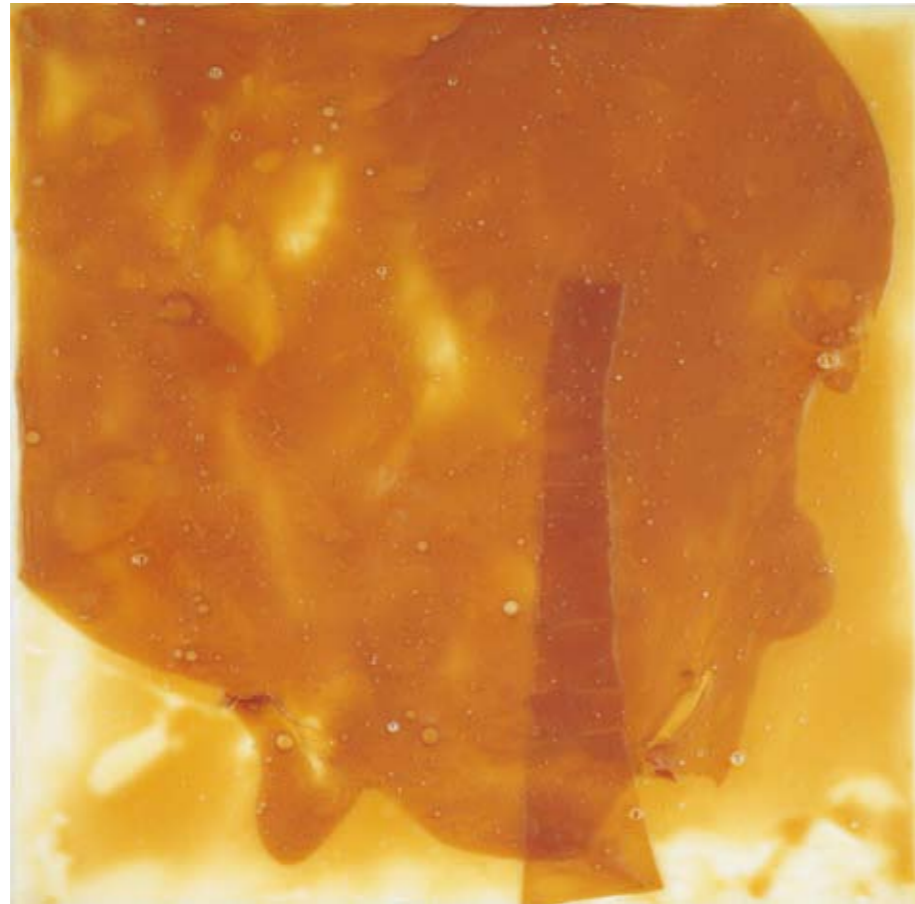
ללא כותרת מס' 33, 2007, לטקסט על בד, 30x30
Untitled #33, 2007, latex on canvas, 30x30

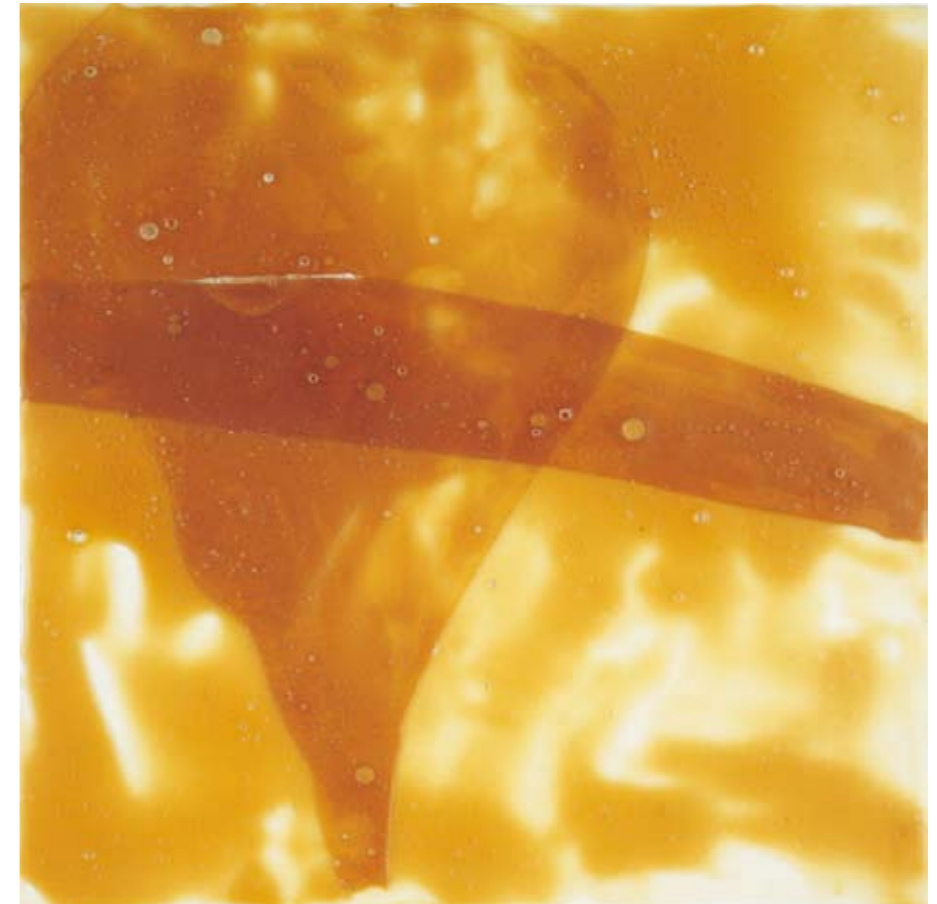
ללא כותרת מס' 31, 2007, לטקסט על בד, 30x30
Untitled #31, 2007, latex on canvas, 30x30

ללא כותרת מס' 34, 2007, לטקסט על בד, 30x30
Untitled #34, 2007, latex on canvas, 30x30

ללא כותרת מס' 32, 2007, לטקסט על בד, 30x30
Untitled #32, 2007, latex on canvas, 30x30

ללא כותרת מס' 35, 2007, לטקסט על בד, 30x30
Untitled #35, 2007, latex on canvas, 30x30

מכונות זמן

יערה שחורי

"אניח לעלילה, אחשוב על הזמן".

פול ואלרי¹

רוך

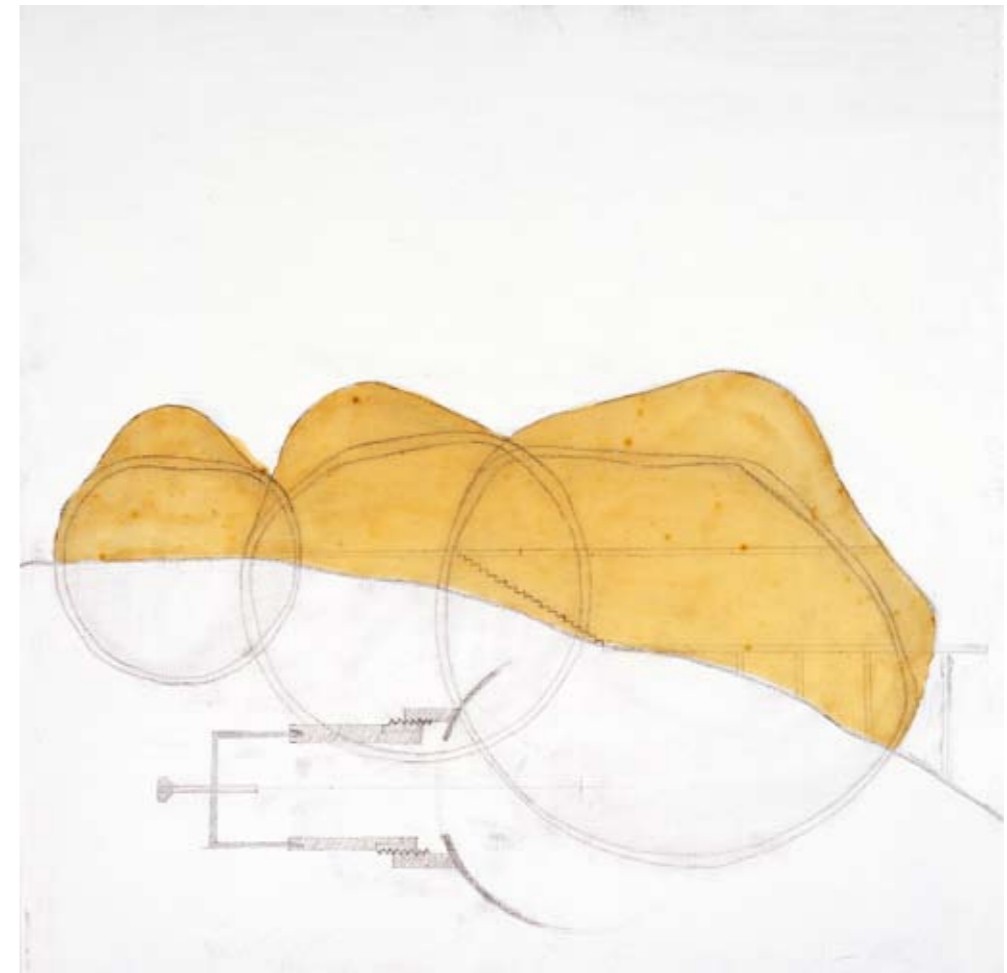
דמו עולם שכולו רוך. שהכבישים בו רכים והקירות רכים והרצפה רכה. עולם שבו האצבעות והבהונות והמרפקים והירכיים והצלעות והעקבים נתקלים רק ברוך. עולם שהמכשול החומרי משתנה בתוכו. עולם שהגוף יכול לשקוע בו. עולם שאולי מתאים לנו אך עדיין אינו נתון לנו. זה העולם שגל ורטמן מציע. אבל זוהי רכות שונה מזו שבה אנחנו רגילים לעטוף ולרפד את העולם סביבנו, העשויה בדים או פרוות ושתפקידה להגן עלינו מפניות חדות. בעבודותיו של גל ורטמן זוהי רכות לא רכה, קשויה, מוצקה, שיש בה מן המוכר ומן הזר. אולי יש לומר: דמו עולם אפידרמי. עולם שבו הולכים ונוגעים במעין עור־לטקס. עולם כמו עור שני. כמו נשל.

הלטקס נוכח בעבודותיו של ורטמן מאז היה חלק מהצמד האמנותי איה & גל, שפעל בשנות התשעים של המאה שעברה והציג בארץ ובחו"ל (בין השאר, בדוקומנטה 10, קאסל, 1997; במוזיאון לאמנות עכשווית MuHKA, אנטוורפן, 1997; במוזיאון היהודי, ניו־יורק, 1998). איה & גל השתמשו בלטקס כרכיב בסיסי בעבודותיהם – כחיפוי סביב הגוף והפנים, כחליפה ומסכה. בשנים שחלפו מאז הפסיקו לפעול כצמד שינה הלטקס את נוכחותו בעבודתו של ורטמן. בתערוכה הנוכחית, שהתגבשה אחרי שנים של שתיקה, הלטקס חוצץ בין המבקרים לבין הקרקע, כפסל רצפה גמיש ורך שנענה לדורכים עליו. הוא חומר פעיל גם בגבולות המוגדרים של הרישום, שהם גם גבולותיה המהירים להשתנות ולהיפרץ של האמבה הצירורית.

הלטקס – חומר בעל הקשרים רפואיים וסטרייליים, כמו כפפות מנתחים, שנושא גם הקשרים תשוקתיים (או חוסמי תשוקה), כמו קונדומים – מגיב לטביבתו כמו עור אנושי. הוא נענה לחום, משתזף בשמש, עוטה נקודות חן. במעבר מפעולה כחלק מצמד לפעולת יחיד, ורטמן כמו ויתר על הגוף שעליו הלטקס חיפה ונשאר עם המעטפת. השאלה שנתלית באוויר – מיהו, אם כן, העוטף ומיהו הנעטף – הופכת לשאלה של פנים־חוץ. הרי הגוף והפנים נדדו למקום אחר. אך כשאין פנים, הכול נהפך לפנים. גם הגוף. גם הצירור. המעבר לשימוש בלטקס כמעטה שאינו עוטף דבר הוא תנועה מן הפנים אל שטח־הפנים – של הצירור, של הרצפה, של הגוף הנעדר. בשימוש בלטקס ורטמן כמו מהרהר על אופני הפעולה הנחשוניים של אווה הסה עם חומרים כמו גבס, פלסטיק ולטקס. במספר מצומצם של מחוות, שהפגישו את הגופני והפגיע עם הגומי הצמיגי, היא יצרה עולם צורני שחתר תחת כלליו שלו. נדמה שהלטקס של ורטמן זוכר גם את טביעת האצבע שפערה בו הסה.

אובייקט מעבר

העבודות קוראות לנו לנסוע בזמן – מסע שאי אפשר לבצע מבלי לאחוז באובייקט שיעקם עבורנו את רצף החלל־זמן. אך האובייקטים של ורטמן (ציורים, פסלים) לא רק לוכדים זמן, הם גם עונים להגדרה של "אובייקט מעבר". לפי וויניקוט, אובייקט מעבר הוא אובייקט סף, המסייע במעבר הרגשי בין מציאות פנימית לחיצונית; הילד הוא

ללא כותרת מס' 24, 2006, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 61x61
Untitled #24, 2006, oil, latex and pencil on canvas, 61x61

שמעניק לאובייקט משמעות, אבל האובייקט כבר היה שם קודם, כמו המתין להפיכתו לאובייקט טעון. ורטמן יוצר את האובייקטים כאילו היו שם לפניו, כאילו המתינו שיאסוף אותם מתוך הזיכרון הקולקטיבי. ארכאיים ועתידיים גם יחד, הם מהווים תחום ביניים, מצויים בזמן של בין השמשות. זה אינו מסע בזמן שמוניע אותנו לעבר עתיד או עבר; זהו מסע שמוניע את הזמן עצמו והופך אותו למוחש, בקרבו אותו אליו כאובייקט לטקס רך – מוכן להיקשרות.

הארכיאולוגיה של העתיד

עבודותיו של גל ורטמן מאפשרות לנו לזכור דבר מה שמעולם לא חווינו; תחושה מעורפלת, מתעתעת, של עמידה על סף זיכרון. העולם שיצר ניצב מולנו כמאובן שאינו מספק הקשר. נדמה שנתקלנו בשרידים של תרבות שעוד לא נוצרה – וכמו בסרט מדע בדיוני שכל משתתפיו בוהים במסכי ענק, גם לנו אין מושג איך ייראה ההווה בעיני העתיד, אבל ישנו רצון כמוס שארכיאולוגיית העתיד תחשוף את העבר, כלומר אותנו. העבודות לא נענות לכך. הן מגלות חללים ללא נפשות פועלות, בתים מעוגלים ריקים שמדמים גוף אנושי, מציאות של פולימרים.

הציר עצמו נדמה כמלכודת זמן, מכונת־ציר שנועדה ללכוד את הזמן ולצבור אותו; הוא מתיך מישורי זמן אלה באלה. אפשר לתת בהם סימנים: עלי זהב מרוקעים כמסגרות משווים אופי איקוני ליצירות שלכאורה חפות מהקשר דתי; אלמנט ארכיטקטוני שב ומהבהב כמו מתוך תוכנית אדריכלית לא גמורה, שקשה לדמיין איזה בניין יעלה ממנה; גופים שנדמים אורגניים, כמו אמבות או יצורים חד־תאיים, יצוקים זה לצד זה; בתים עשויים מלטקס מתקבצים זה אל זה, מחסים שאינם מכסים דבר. הרישום על גבי משטחי הצבע הדחוסים הוא אולי האפשרות היחידה לנוע במישורים העצומים. ומעל לכול, הציורים שטופים באור חזק, מסמא, אור זרקור שיוצר נוף ללא צל – חושף עבר ועוד עבר ועתיד והווה; זמניות שהיא בבת אחת זמנים רבים. הכול נעשה שקוף, ובכל זאת יש סוד. הזמן מקופל באובייקט ומתוכו הוא מגיח ונוגח בנו, ואנו שוב נזרקים לאחור. דמו עולם שכולו רוך.

* מתוך מאמרו "הזמנים", על ספרו של ה.ג'. וולס, *מכונת הזמן*;

Paul Valéry "Le temps", *Mercure de France*, XXX, 1899, p. 481.

גל ורטמן

נולד בחיפה, 1966

מתגורר ועובד בתל־אביב

למד במחלקה לאמנות, בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים, 1988-1990

עד 2001 היה חלק מהצמד איה & גל

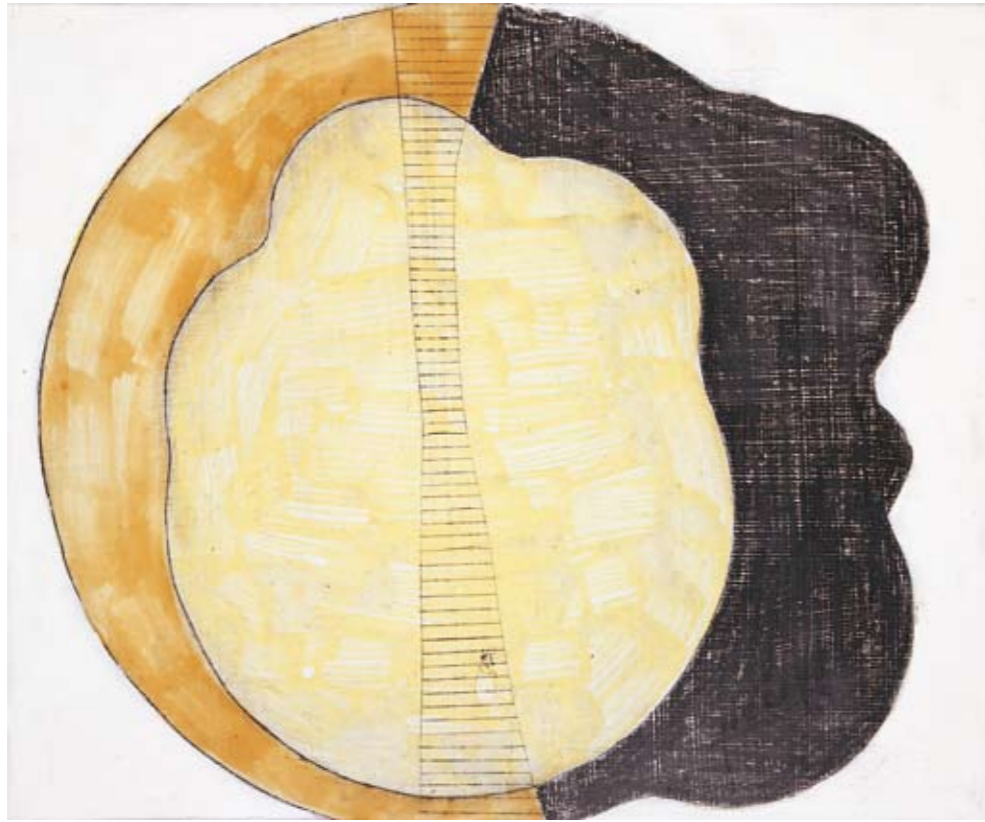
פרויקטים ותערוכות

- 1993 - "גוף שלישי", תערוכה קבוצתית, גלריה בוגרשוב, תל־אביב; אוצרות: מיכל היימן ואריאלה אזולאי (קטלוג)
- "אנטיפאטוס: הומור שחור, אירוניה וציניות באמנות ישראלית עכשווית", תערוכה קבוצתית, מוזיאון ישראל, ירושלים; אוצרת: תמי כץ־פרימן (קטלוג)
- 1994 - *תערוכת יחיד*, גלריה בוגרשוב, תל־אביב; אוצרת: אריאלה אזולאי (קטלוג)
- "המזוודה", תערוכה קבוצתית, גלריה בוגרשוב, תל־אביב; אוצרת: אריאלה אזולאי
- "מי ימלל גבורות ישראל", תערוכה קבוצתית, גלריה בוגרשוב, תל־אביב; אוצרת: אריאלה אזולאי
- "תאיעשייה", תערוכה קבוצתית, בית האמנים, תל־אביב; אוצרת: נחמה גולן (קטלוג)
- "90-70-90: התפתחויות בצילום הישראלי בעשרים השנים האחרונות", תערוכה קבוצתית, מוזיאון תל־אביב לאמנות; אוצרת: רונה סלע (קטלוג)
- "תל חי 94", ביאנלה לפיסול; אוצר: גדעון עפרת
- "עודפי ייצוא" ("ארטפוקוס 94"), תערוכה קבוצתית, גלריה בוגרשוב, תל־אביב; אוצרת: אריאלה אזולאי
- 1995 - *המתאזרחים / מצלמה רכה*, פרויקט וידיאו, במסגרת "חיים לוסקי מציג", מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית; אוצר: חיים דעואל לוסקי (עבודת דפוס)
- "טרמינל", תערוכה קבוצתית, גלריה בוגרשוב, תל־אביב; אוצרת: אריאלה אזולאי
- 1996 - *המתאזרחים / נקודת תצפית מקומית*, בניין ימק"א, ירושלים, פרויקט מחשב אינטראקטיבי וגלויות, במסגרת הפרויקט "סימנים", מוזיאון ישראל, ירושלים; אוצרת: סהן לנדאו
- *המתאזרחים / 0.7*, פרויקט מחשב אינטראקטיבי, במסגרת התערוכה "מחבואים", "ארטפוקוס 96", אצטדיון טדי, ירושלים; אוצר: עמי ברק (עבודת דפוס)
- 1997 - *המתאזרחים / 0.71*, במסגרת התערוכה "Out of Senses", המוזיאון לאמנות עכשווית MuHKA, אנטוורפן, בלגיה; אוצר: פלור בקס (קטלוג)
- *המתאזרחים/נקודת תצפית מקומית, קאסל*, פרויקט מחשב אינטראקטיבי וגלויות, דוקומנטה 10, קאסל, גרמניה; אוצרת: קתרין דויד (קטלוג)
- *המתאזרחים / A to Z*, שידור חי בווידיאו ובאינטרנט, במסגרת אירועי "100 ימים" של דוקומנטה 10, קאסל, גרמניה; אוצרת: קתרין דויד

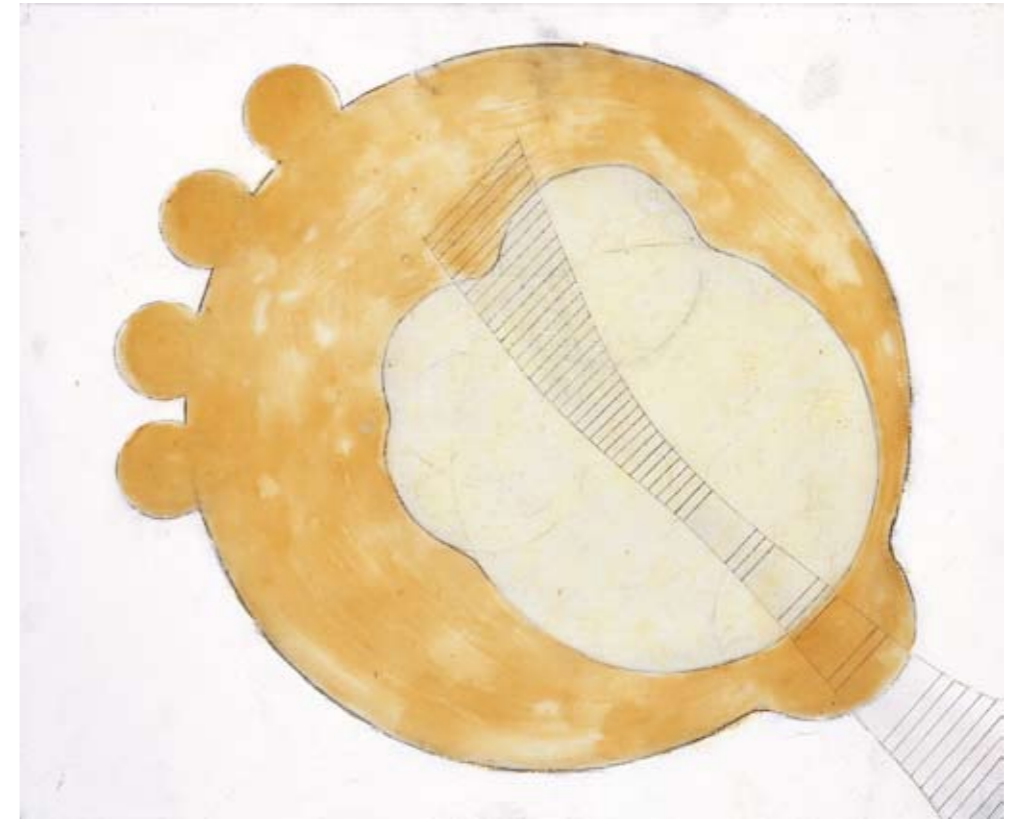

- 1998 - המתאזרחים / 100 מטר, פרויקט וידיאו ואינטרנט, המוזיאון היהודי, ניו יורק; אוצרת: היידי זקרמן ג'ייקובסון (דפדפת)
- המתאזרחים / 0.72, במסגרת התערוכה "Double rivage", המרכז האזורי לאמנות עכשווית, סט, צרפת
- "דו"ח מצב: צילום ישראלי היום", תערוכה קבוצתית, מוזיאון ישראל, ירושלים; אוצר: ניסן פרץ
- "אחרי רבין: אמנות חדשה מישראל", תערוכה קבוצתית, המוזיאון היהודי, ניו יורק; אוצרת: סוזן גודמן (קטלוג)
- 1999 - המתאזרחים / עורות, במסגרת התערוכה "עור ראשון ועור אחרון", מוזיאון ישראל, ירושלים; אוצרת: סוזן לנדאו
- 2001 - "תערוכת הנשקיה", תערוכה קבוצתית, מוזיאון תל אביב לאמנות; אוצרת: אלן גינתון
- 2007 - "מכונות זמן, מלכודות זמן", תערוכת יחיד, גלריה גורדון, תל אביב; אוצר: אמון יריב (קטלוג)

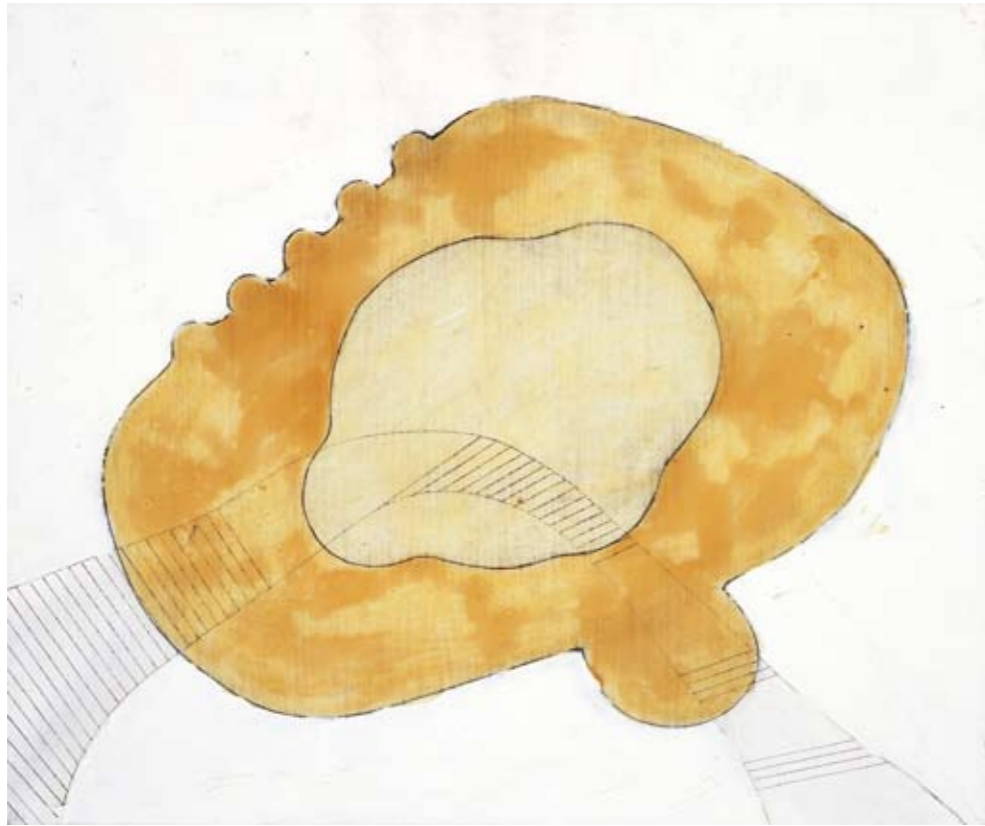
ללא כותרת מס' 28, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד מוצמד לקרטון, 38x45.5
 Untitled #28, 2007, oil, latex and pencil on canvas mounted on cardboard, 38x45.5

ללא כותרת מס' 27, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד מוצמד לקרטון, 38x45.5
Untitled #27, 2007, oil, latex and pencil on canvas mounted on cardboard, 38x45.5

ללא כותרת מס' 30, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד מוצמד לקרטון, 38x45.5
Untitled #30, 2007, oil, latex and pencil on canvas mounted on cardboard, 38x45.5

לא כותרת מס' 29, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד מוצמד לקרטון, 38x45.5

Untitled #29, 2007, oil, latex and pencil on canvas mounted on cardboard, 38x45.5

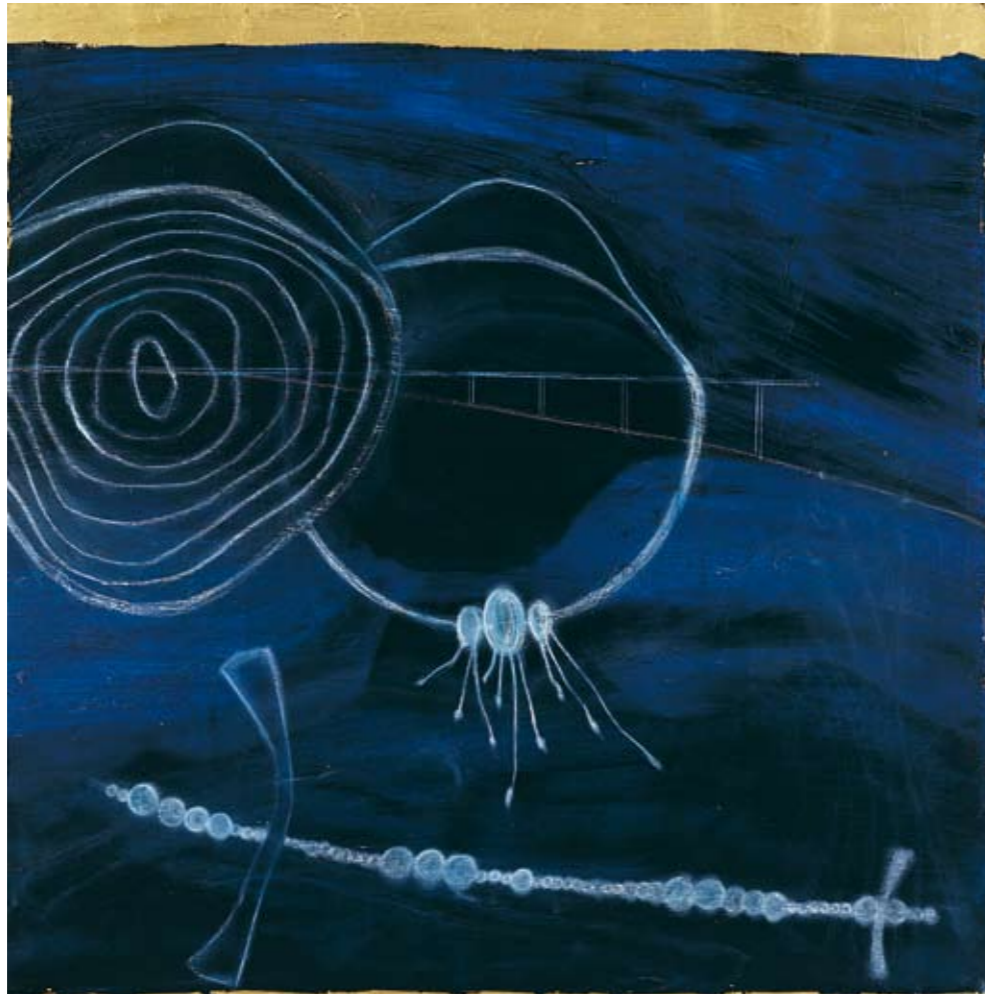

ללא כותרת מס' 10, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 100x100
Untitled #10, 2007, oil, latex and pencil on canvas, 100x100

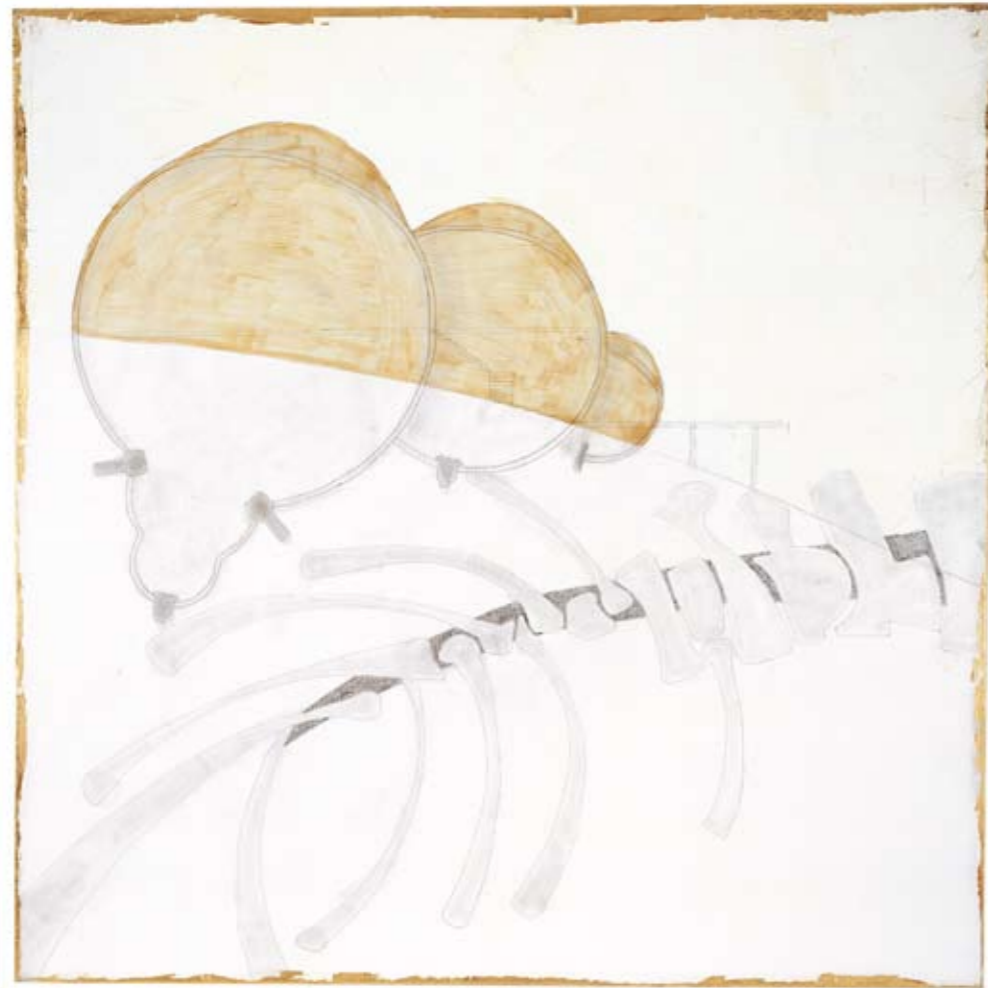

ללא כותרת מס' 8, 2006, שמן, עיפרון ועלי זהב על בד, 100x100
Untitled #8, 2006, oil, pencil and gold leaf on canvas, 100x100

ללא כותרת מס' 9, 2006, שמן, עיפרון ועלי זהב על בד, 100x100
Untitled #9, 2006, oil, pencil and gold leaf on canvas, 100x100

ללא כותרת מס' 3, 2006, שמן, לטקס, עיפרון ועלי זהב על בד, 100x100, אוסף פרטי תל-אביב
Untitled #3, 2006, oil, latex, pencil and gold leaf on canvas, 100x100, private collection, Tel Aviv

ללא כותרת מס' 6, 2006, שמן, לטקס, עיפרון ועלי זהב על בד, 100x100
Untitled #6, 2006, oil, latex, pencil and gold leaf on canvas, 100x100

ללא כותרת מס' 4, 2006, שמן, לטקס, עיפרון ועלי זהב על בד, 100x100
Untitled #4, 2006, oil, latex, pencil and gold leaf on canvas, 100x100

ללא כותרת מס' 18, 2007, שמן, לטקס, עיפרון ועלי זהב על בד, 150x200, אוסף אמון יריב, תל-אביב

Untitled #18, 2007, oil, latex, pencil and gold leaf on canvas, 150x200, collection of Amon Yariv, Tel Aviv

ללא כותרת מס' 14, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 150x200
Untitled #14, 2007, oil, latex and pencil on canvas, 150x200

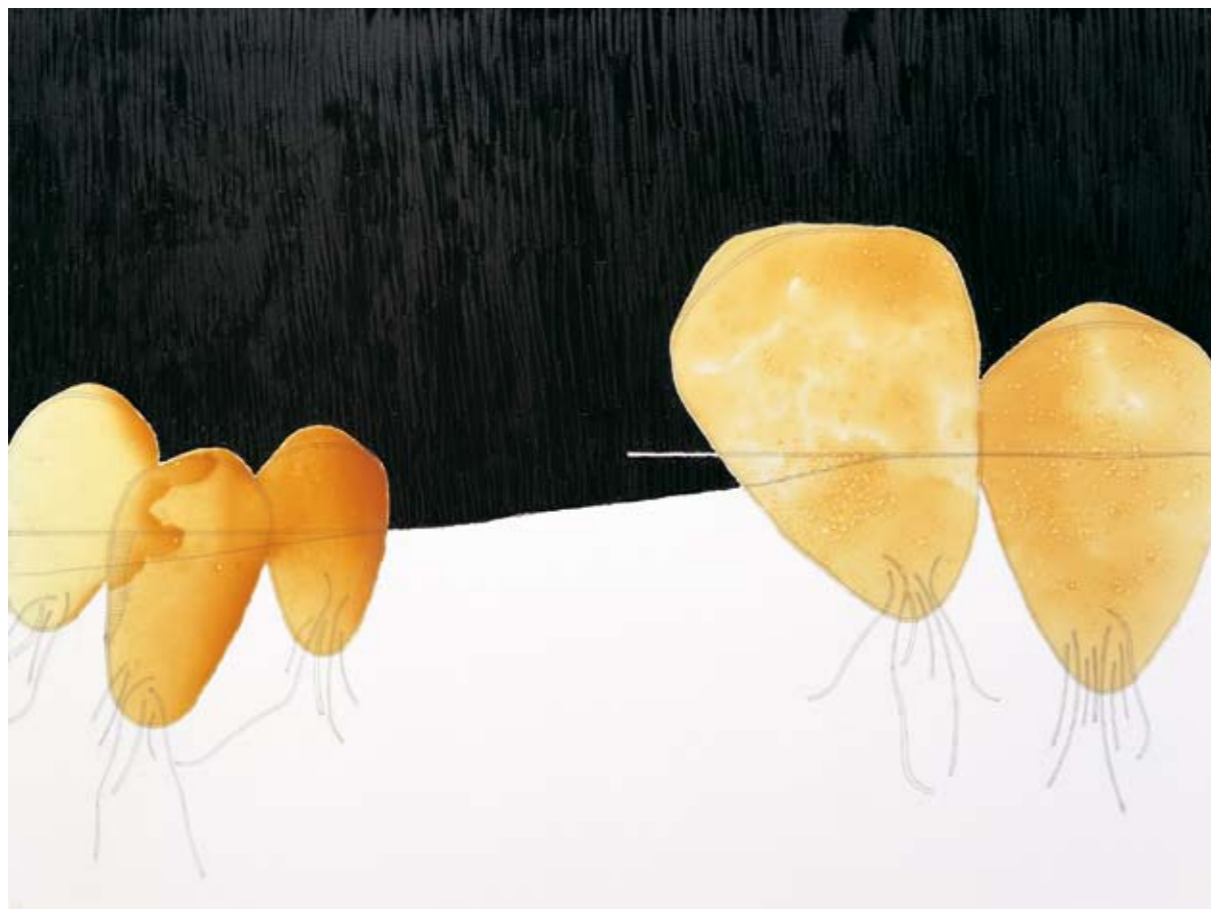
ללא כותרת מס' 19, 2007, שמן, לטקס, עיפרון ועלי זהב על בד, 150x200
Untitled #19, 2007, oil, latex, pencil and gold leaf on canvas, 150x200

ללא כותרת מס' 13, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 150x200
Untitled #13, 2007, oil, latex and pencil on canvas, 150x200

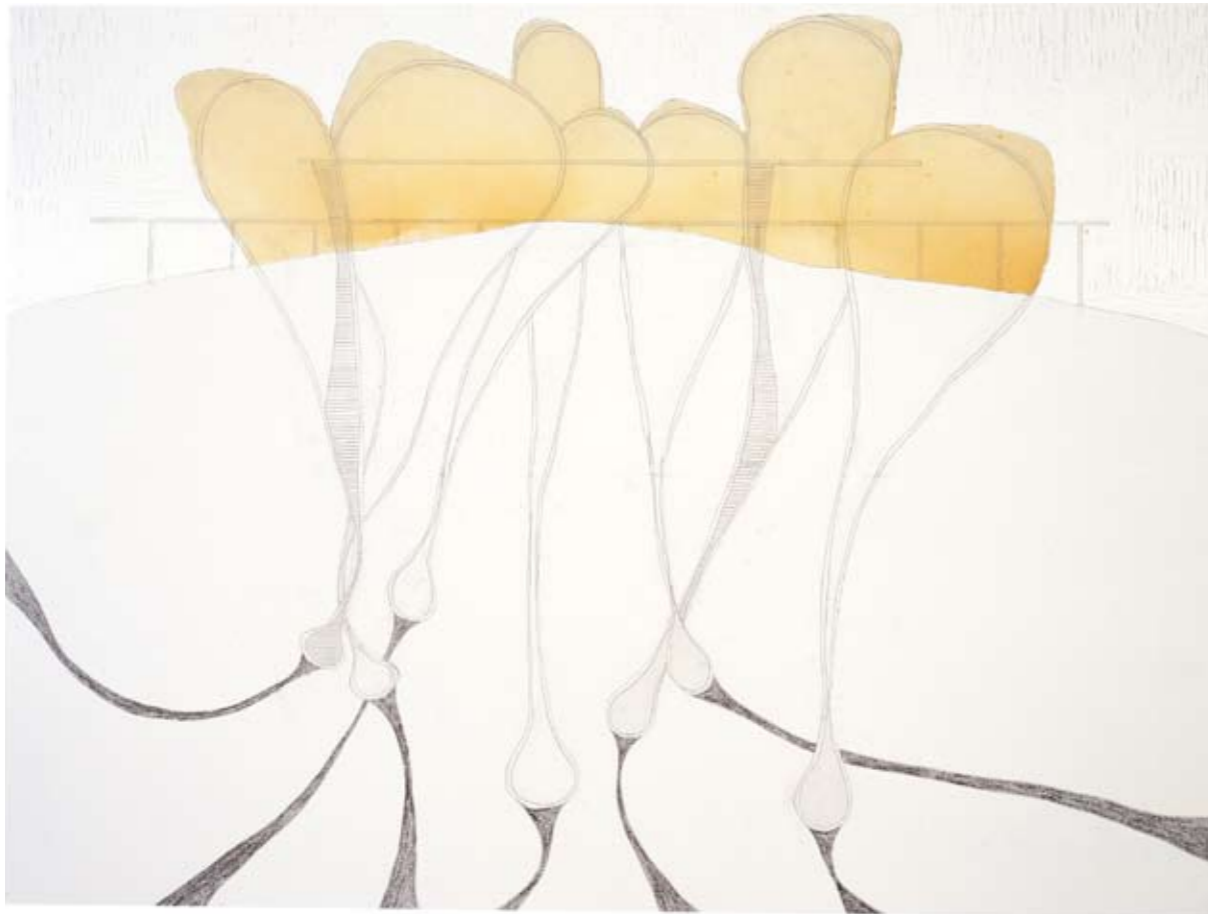

ללא כותרת מס' 11, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 150x200
Untitled #11, 2007, oil, latex and pencil on canvas, 150x200

ללא כותרת מס' 12, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 150x200
Untitled #12, 2007, oil, latex and pencil on canvas, 150x200

ללא כותרת מס' 16, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 150x200
Untitled #16, 2007, oil, latex and pencil on canvas, 150x200

ללא כותרת מס' 15, 2007, שמן, לטקס ועיפרון על בד, 150x200
Untitled #15, 2007, oil, latex and pencil on canvas, 150x200

ללא כותרת מס' 39, 2007, אלומיניום וגבס, קוטר 17.5, גובה 5, מהדורה בת 7 עותקים
Untitled #39, 2007, aluminum and plaster, dia. 17.5, h. 5, edition of 7

בסטודיו האמן, 2007
At the artist's studio, 2007

ללא כותרת מס' 41, 2007, אלומיניום וגבס, קוטר 27, גובה 2, מהדורה בת 7 עותקים
Untitled #41, 2007, aluminum and plaster, dia. 27, h. 2, edition of 7

ללא כותרת מס' 36, 2007, אלומיניום וגבס, קוטר 23, גובה 5, מהדורה בת 7 עותקים
Untitled #36, 2007, aluminum and plaster, dia. 23, h. 5, edition of 7

ללא כותרת מס' 40, 2007, אלומיניום וגבס, קוטר 26, גובה 2, מהדורה בת 7 עותקים
Untitled #40, 2007, aluminum and plaster, dia. 26, h. 2, edition of 7

- 1998 - *Naturalize / 100 m*, video and internet project, The Jewish Museum, New York;
Curator: Heidi Zuckerman-Jacobson (leaflet)
- *Naturalize / 0.72*, in the exhibition "Double rivage," Centre régional d'art contemporain, Sète, France
- "Condition Report: Photography in Israel Today," group exhibition, The Israel Museum, Jerusalem; Curator: Nissan Perez
- "After Rabin: New Art from Israel," group exhibition, The Jewish Museum, New York; Curator: Susan Goodman (catalogue)

- 1999 - *Naturalize / Skins*, in the exhibition "Skin-Deep: Surface and Appearance in Contemporary Art," The Israel Museum, Jerusalem; Curator: Suzanne Landau

- 2001 - "Armory Show," group exhibition, Tel Aviv Museum of Art; Curator: Ellen Ginton

- 2007 - "Time Machines, Time Traps," one-person exhibition, Gordon Gallery, Tel Aviv; Curator: Amon Yariv (catalogue)

ללא כותרת מס' 38, 2007, אלומיניום וגבס, קוטר 17, גובה 13, מהדורה בת 7 עותקים
 Untitled #38, 2007, aluminum and plaster, dia. 17, h. 13, edition of 7

Transitional Object

Over a hundred years after *The Time Machine* by H.G. Wells was first published, Wertman's works invite us once again to travel in time – a journey that cannot be undertaken without an object to bend and contract time. But Wertman's objects (paintings, sculptures) do not only trap time, they also correspond to Winnicott's notion of "transitional objects" – an intermediary object, assisting the emotional transition between the psychic and external reality; it is the child who endows the object with meaning, but the object was already there, as if waiting to be charged with significance. Wertman's objects, too, look like they had been there, just waiting to be culled from humanity's common memory. Both archaic and futuristic, they are an in-between zone, a potential twilight space. This is not time travel that takes us to the past or future; rather, it is a journey that sets time itself in motion and makes it tangible, drawing it towards us in the shape of a soft latex object – disposed to becoming attached, but also covering and preventing touch.

The Archeology of the Future

Gal Wertman calls upon us to remember something we have never experienced; a vague, deceptive sense of standing on the brink of a memory that may not have happened yet. It is no wonder that the environment created by Wertman brings Science Fiction to mind. The works are placed like fossils that have no context. They seem familiar and foreign at the same time. Perhaps they are remnants of a civilization that has yet to be created. Wertman's archeology of the future does not expose the past – that is, us; it reveals uninhabited spaces, empty rounded abodes simulating the human body, a polymeric reality.

The paintings fuse together different planes and times: gold leaf fashioned into frames endows works that seem to have no religious context with an iconic quality; a repeatedly flickering architectural element seems to have been taken from an unfinished architectural plan for a building that one cannot quite picture; seemingly organic bodies, like amoebas or monocellular organisms, are cast next to each other; abodes made of latex crowd together, protective covers that cover nothing at all. The drawing on the dense paint surfaces may be the only option of movement in these huge expanses. And above all, the paintings are bathed in strong, blinding light, a spotlight that creates a shadowless landscape – exposing a past and another past and a future and a present; a temporality consisting of simultaneous times. All is transparent, and yet there is an enigma. Time, folded into an object, bursts forth through it and strikes us, throwing us backwards – into softness.

* From Valéry's essay on H.G. Wells' book *The Time Machine*, "Le temps", *Mercure de France*, XXX, 1899, p. 481.

Gal Wertman

Born in Haifa, 1966

Lives and works in Tel Aviv

Studied in the Art Department, Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, 1988-1990

Until 2001 was part of the duo Aya & Gal

Projects and Exhibitions

- 1993 - "Third Person," group exhibition, Bograshov Gallery, Tel Aviv; Curators: Michal Heiman and Ariella Azoulay
- "Antipathos: Black Humor, Irony and Cynicism in Contemporary Israeli Art," group exhibition, The Israel Museum, Jerusalem; Curator Tami Katz-Freiman (catalogue)
- 1994 - *One-Person Show*, Bograshov Gallery, Tel Aviv; Curator: Ariella Azoulay (catalogue)
- "The Suitcase," group exhibition, Bograshov Gallery, Tel Aviv; Curator: Ariella Azoulay
- "Mi Yemalel," group exhibition, Bograshov Gallery, Tel Aviv; Ariella Azoulay
- "Ta-asiya," group exhibition, Artists' House, Tel Aviv; Curator: Nehama Golan (catalogue)
- "90-70-90," group exhibition, Tel Aviv Museum of Art; Curator: Rona Sela (catalogue)
- "Tel-Hai 94," contemporary art biennial; Curator: Gideon Ofrat
- "Export Surplus" (ArtFocus 94), group exhibition, Bograshov Gallery, Tel Aviv; Ariella Azoulay
- 1995 - *Naturalize / Soft Camera*, video project, Herzliya Museum of Contemporary Art; Curator: Äim Deuelle Lusky (print work)
- "Terminal," group exhibition, Bograshov Gallery, Tel Aviv; Curator: Ariella Azoulay
- 1996 - *Naturalize / Local Observation Point, YMCA Tower, Jerusalem*, interactive computer and postcards project, The Israel Museum, Jerusalem; Curator: Suzanne Landau
- *Naturalize / 0.7*, interactive computer project, in the exhibition "Hide and Seek," ArtFocus 96, Teddy Kollek Stadium, Jerusalem; Curator: Ami Barak (print work)
- 1997 - *Naturalize / 0.71*, in the exhibition "Out of Senses," the Museum of Contemporary Art, MuHKA, Antwerpen, Belgium; Curator: Flor Bex (catalogue)
- *Naturalize / Local Observation Point, Kassel*, interactive computer and postcards project, Documenta X, Kassel, Germany; Curator: Catherine David (catalogue)
- *Naturalize / A to Z*, live video and internet broadcast, part of the Documenta X "100 Days" events, Kassel, Germany; Curator: Catherine David

Time Machines

Yaara Shehori

"I will let go of the plot, and contemplate time."

Paul Valéry*

Softness

Imagine a world that is all softness, where roads are soft and walls are soft and the floor is soft. A world in which fingers and toes and elbows and hips and ribs and heels encounter only softness. A world the body can sink into. That is the world Gal Wertman seems to offer. But this softness is different from that with which we usually wrap and pad the world around us, which is made of fabrics or furs and is meant to protect us from sharp corners. In Wertman's works, it is a softness which is not soft, which is solid, firm. Perhaps we should say: Imagine an epidermal world. A world with the touch of latex-skin. A world like a second skin. Like shed-off skin.

Latex has been part of Wertman's works ever since he was part of the artistic duo Aya & Gal, which worked together in the 1990s and exhibited in Israel and abroad (Documenta X, Kassel, 1997; the Museum for Contemporary Art, MuHKA, Antwerpen, 1997; the Jewish Museum, New York, 1998). Aya & Gal used latex as a basic element in their works – as a coating over body and face, as a suit of clothes or a mask. In Wertman's work alone since the duo's joint work ended, latex has a different presence. In the present exhibition, crystallized after years of artistic silence, latex lies between the viewers and the ground they stand on, as a flexible, soft floor installation which responds to being stepped on. It also functions within the well-defined boundaries of the drawings as a painterly amoeba with breachable, changeable boundaries.

Latex – a material with medical and sterile connotations, as in surgical gloves, also associated with contexts of desire (or its obstruction), as in condoms – reacts to its environment like human skin. It responds to heat, is tanned by the sun, grows beauty spots. In the shift from acting as part of a duo to working on his own, Wertman seems to have forgone the body that was covered in latex, remaining with the coating alone. Thus, the question that hangs in the air – who or what envelops, who or what is enveloped – is a question of interiority versus exteriority. For when there is no interiority, everything is an exterior surface. The body, too. Painting, too. The transition to using latex as a coating that envelops nothing is a shift from the interior to the surface – of the painting, of the floor, of the absent body.

Wertman's use of latex seems to be a reflection on Eva Hesse's work modes with various materials, including latex. Like the bodily imprint preserved in matter when, in a few gestures, Hesse brought together the physical and vulnerable with viscous latex to create a formal world that undermined its own rules, Wertman's latex remembers his manual touch.

GAL WERTMAN

Time Machines, Time Traps

Gordon Gallery